

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Confessariorum Repetitum

Schoonaerts, Gregor

Coloniæ Agrippinæ

VD18 14542323-001

§. 2. Nonnulla resolvuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41226

obligabitur adhuc Titio, non reciprocè Titius
Caia. Ex dictis sequitur

1. Si post inita sponsalia deprehendatur, quòd sponsa non valeat præstare dotem promissam, vel quia fefellit, vel subitò est depauperata, potest sponsus à contractu sponsaliorum resilire.
2. Si sponsa putabatur virgo, & non sit, vel quia antè fornicata est, vel etiam, quia postea violentè oppressa est.
3. Si incidat in lepram, morbum caducum, vel etiam in notabilem deformitatem, aut corporis mutilationem &c.

Possunt etiam sponsalia aliis modis dirimi.

1. Per ingressum Religionis. 2. Per susceptionem Ordinis sacri. 3. Si inita sint cum errore personæ; item, si supervenerit cognatio, vel affinitas, ut V. G. si sponsus fornicetur cum sorore sponsæ, vel si unus levet de Fonte prolem alterius.

Idem dic, si cognatio, vel affinitas sit antecedens, & non sit apposita conditio: *Si Pontifex dispensaverit*; si autem sit apposita, & Pontifex soleat in ejusmodi impedimentis dispensare, manet obligatio sponsaliorum: si autem non soleat ita dispensare, censent communiter, conditionem esse impossibilem.

§. 2. Nonnulla resolvuntur.

1. **A**N sponsi possint à Judice compelli ad matrimonium?

R. Aff. Saltem si sint sponsalia juramento firmata. Casus ille proponitur Alex. III. Cap. *Ex lueris Silvani*, de Sponsalibus, &c. qui respondet, sponsum, tenentem exequi sponsalia juramento firmata, esse ab Episcopo admonendum; deinde si monitis non acquieverit, Ecclesiasticâ censurâ compellendum, nisi rationabilis causa obstiterit.

Non debet tamen Judex Ecclesiasticus facile devenire ad censuras, quia coactiones ejusmodi habent crebrò tristes eventus, maximè si sponsus renuens contrahere multùm abhorreat ab altera comparte, & periculum sit, ne vel fictè consentiat in matrimonium, vel si sufficienter consentiat, versentur in perpetuo statu damnationis, V. G. propter rixas, odia, denegationem debiti &c. quam ob causam plerique suadent, ut judex spontè removeat censuram, si, postquam inflixit, advertat nil prodesse.

2. An possint contrahi sponsalia conditionatè?

R. Aff. Quia id commune est aliis promissionibus; pendente tamen, & nondum impletâ conditione non sunt in rigore sponsalia, quia tunc nondum obligantur sponsi ad ineundum matrimonium, sed tantùm obligabuntur, quando implebitur conditio.

Cæterùm, quamdiu pendet conditio, non est integrum sponsis à sua promissione resilire, sed obligantur ad expectandum eventum conditionis appositæ, quâ impletâ, contractus conditionalis transit in absolutum, & absolutam patit obligationem.

Z

3. Utrùm

3. Utrum sponsalia per copulam subsequen-
tem transeant in matrimonium?

R. Ante Trid. transisse, quando copula sub-
sequebatur utriusque consensu, ut habetur Cap.
His qui fidem, de Sponsalibus, & hoc ideo, quia
non præsimebantur sponsus & sponsa conve-
nisse affectu fornicario, sed animo adimplendi
promissionem sponsalitiā, & affectu maritali:
post Trid. autem non transeunt in matrimo-
nium, quia non solent adesse omnia requisita,
dum exercetur copula ad valorem matrimonii,
V. G. Parochus, & testes.

4. An matrimonium bonâ fide contractum,
& propter defectum essentialē invalidum,
V. G. ob absentiam Parochi, aut testium, ob-
tineat vim sponsaliorum?

R. Nec obtinere illam vim jure naturæ, nec
Ecclesiastico. Non jure naturæ, quia donatio
facta contra Legem irritantem, non habet vim
promissionis. Non jure Ecclesiastico; quia Trid.
sess. 24. cap. 1. de Reform. absolutè irritat con-
tractum matrimonialem eo modo initum, & in-
habiles reddit similes personas ad contrahen-
dum, & consequenter ad promittendum id,
quod seclusâ dispensatione, præstare non pos-
sunt.

5. Quâ ætate possunt contrahi sponsalia?

R. Jure naturæ non requiri certam ætatem,
sed sufficere usum rationis, vi cuius haberi pos-
sit consensus liber. Jure autem Ecclesiastico
requiritur septennium, ut constat ex Cap. *Li-*

terato

teras. & Cap. Accessit. & Desponsat. impub. ubi
exigitur septimus annus etiam completus.

6. An valeant sponsalia ante annum septimum contracta, dummodo habeatur usus rationis, & malitia suppleat ætatem?

R. Jure Ecclesiastico esse invalida, ut patet ex Cap. mox citatis, ubi generaliter declarat Alex. III. sponsalia ante septennium contracta esse nulla, neque fit exceptio casus, in quo malitia suppleat ætatem.

7. Quid si infantes ad invicem, vel unus major septennio, & alter minor sponsalia contraxerint, vel parentes ipsorum pro iis?

R. Hunc casum proponi Cap. *Unico. de Desponsat. impuberum* in sexto, ac ita resolvi: *Nisi per cohabitationem eorum mutuam, seu aliàs verbo, vel facto ipsorum liquidè appareat, eosdem in eadem voluntate, factos septennio majores, durare, sponsalia hujusmodi, quæ ab initio nulla erant, per lapsum dicti temporis minimè convalescunt: Et ideo, cum sint nulla ratione defectus consensûs, justitiæ publicæ honestatis non inducunt.*

Quid sit justitiæ publicæ honestatis, dicetur infra.

8. An parentes, vel tutores possint contrahere sponsalia loco filiorum, qui septennium nondum attigerunt?

R. Aff. Ut constat ex Cap. *Unico de Desponsat. impuberum* in sexto. Non obligantur tamen filii, nisi accedente ætate liberè consentiant, ut habetur ibidem §. ult. nec ante eorum consen-

356 TRACT. DE SACRAM. MATRIMONII.
sum, sunt propriè dicta sponsalia, ideoque nul-
lum inducunt impedimentum justitiæ publicæ
honestatis.

9. An probanda sit communis praxis, juxta
quam sponsi eodem die, vel pridè, quo con-
tracturi sunt matrimonium, Sacramentaliter
confiteantur, & communicent?

R. Hanc praxim regulariter esse improban-
dam, sponsalia enim præmittuntur matrimonio,
ut sanctius sponsi se ad illud suscipiendum dispo-
nant: neque enim in quibusvis peccatoribus hæc
dispositio obtinetur unius diei spatio. Quo-
modo Confessarius debeat procedere cum iis,
qui indispositi accurrunt ad confessionem, eo
die celebraturi matrimonium, vide fol. 278.

§. 3. *Ex dictis resolvuntur Casus practici.*

C A S U S I.

JOannes vult se obligare, dicitque Barbara: Pro-
mitto tibi matrimonium; Barbara autem dicit,
se necdum velle respondere, sed tamen ipsum
habere obligatum; queritur, an Joannes, non ob-
stante, quòd Barbara nolit respondere, promittendo
se obliget?

R. Promissionem illam esse validam, etsi non
sit sponsalitia, quia nihil ipsi deest ad rationem
promissionis propriè dictæ.

C A S U S II.

Paulus in consortio plurium puellarum dicit:
Promitto me unam ex vobis ducturum in uxorem;

illa